

1898-02-14

AFSENDER

Johannes Larsen

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Afsendersted:

Kerteminde

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Christian Andersen

Carl Frydensberg

- Grøn

Peter Hansen

Anders Kragh

Adolph Larsen

Jeppe Andreas Larsen

Marie Larsen

Vilhelm Larsen

Vilhelmine Larsen

Thorvald Røhl

Karl Schou

Christine Swane

- von Rosen

- Woldemar

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek

af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Johannes Larsen er blevet spurgt, om han vil fortsætte med at undervise i tegning på Teknisk Skole. Det vil han kun, hvis han får lønforhøjelse eller slipper for, at der er damer på holdet.

En Fru Grøn har via von Rosen bedt om at låne Larsen-tegninger at brodere efter.

Larsen har ikke vist Peter Hansen sit maleri af Christian Andersen, og Peter Hansen må først se det, når det er mere færdigt.

Peter Hansen og Johannes Larsen har været på jagt på Taarbystranden (kaldes i nutiden Taarup Strand).

Larsen synes ikke, at Alhed skal bebrejde ham, hvad han skrev om Hr. Woldemar.

TRANSSKRIFTION

Kjerteminde 14 Februar 1898.

Min egen Kæreste!

Tusind Tak for Dit Blyantsbrev som jeg fik til Morgen, Du kan tro jeg blev glad ved at læse at Du nu er rask igen. Jeg syntes det var saadan et trist Brev jeg fik i Gaar og jeg gik og var i daarligt Humør hele Dagen, derfor skrev jeg ikke til Dig, det var dog ikke alene paa Grund af Dit Brev, men jeg havde sovet daarligt om Natten og ærgret mig over den tekniske Skole om Aftenen. Kragh, det er Inspektøren, var for Resten deromme og efterspurgte om jeg ikke vilde blive ved at være Lærer, naar Klassen blev delt, saa at jeg kun blev Lærer i Skyggetegning, Tegneinspektøren havde sagt at det var altfor meget for en Lærer, og at de ikke skulde bryde dem om at Skolen kom i Gæld det blev nok betalt. Jeg lovede dog ingen Ting men jeg har tænkt mig at hvis jeg bliver i Byen til den Tid vil jeg stille den Betingelse at jeg enten vil have mere for Timen eller ogsaa fritages for at undervise Damer. Jeg var saa nede hos v. Rosen og spiste til Aften med ham i Lørdags før jeg gik paa Skolen. Det han vilde tale med mig om, var at en Fru Grøn i Kjøbenhavn havde bedt ham spørge mig om hun maatte laane en Fugletegning af mig til at sy eller brodere noget efter. Han havde saa skrevet til hende om at sende noget hun havde lavet, for at jeg kunde se hvad hun kunde. Hun havde saa sendt en lille Kat, som saa meget illuderende ud, men jeg kunde ikke rigtig forestille mig hvad hun kan deraf. Du maa undskylde hvis det er noget Vrøvl jeg skriver, for Fader, Moder, Klaks og Agraren taler i Munden paa hinanden. Agraren bad mig om at hilse Dig. Han skal gaa til Ullerslev nu og jeg vil følge ham lidt paa Vej i det dejlige Vejr. Jeg er nu kommen hjem fra at have fulgt Agraren paa Vej, jeg fulgte ham til Revninge Kirke, og jeg kan vist naa at skrive lidt

inden vi skal spise til Middag. Vejret er knap saa kønt som det var i Morges, da var det helt klart, og da jeg kom ned paa Bagvejen sad der nogle Stære og fløjtede af fuld Hals oppe i de store Popler. Da jeg fulgte Agraren var jeg inde hos Chr. Andersen for at sige at jeg ikke kom, det passede udmærket ha han ikke havde Tid at sidde, men i Eftermiddag kan vi igen, jeg fik malet lidt paa Hænderne i Gaar Formiddags og det gaar i det Hele pænt fremad med Billedet. Hvad Peter synes om det kan jeg ikke fortælle Dig, da han ikke har set det, han faar det heller ikke at se, saa længe der er noget paa det jeg kan gøre bedre og jeg haaber at det varer noget endnu inden jeg naar saa vidt. I Gaar Eftermiddags var v. Rosen oppe at laane et Par Tegninger til den Dame det er en Moster til Frydensberg, fortalte han; han var ikke meget glad ved at have faaet den Kommission og han vilde forlange at de skulde assures. Da han var gaaet gik Peter og jeg ud med Bøsserne, nærmest for at gaa en Tur ud paa Taarbystranden, der skal have været en Del Gæs i de sidste Dage derude. Paa Vejen traf det saa at Tjalfe stod for 5 Høns henne i vores Mark, og han kom strax da jeg fløjtede ham af og gik saa frem til dem igen, saa for at belønne ham, skød jeg saa den ene og anskød den haardt Peter skød ogsaa men traf ikke, jeg fortrød strax at jeg havde skudt paa den jeg syntes det lignede noget i retning af Mord og vi gik saa efter den og Tjalfe fandt den meget rigtigt der hvor jeg antog den maatte være falden, og stod for den, jeg tog den saa og slog den i hjel, men jeg ærgrede mig over det hele Tiden og gør det endnu, længere ude i Marken traf vi Fader, som spurgte om det var en Krage vi havde skudt efter og jeg sagde ja og paa Spørgsmaal om vi fik den, nej. De Løgne ærgrede mig endnu mere trods jeg ved at jeg sparede ham for en Ærgrelse ved ikke at fortælle ham Sandheden og det ærgrede mig ogsaa. Jeg havde en Ærgrelse mere i Aftes, jeg vilde nemlig gerne have været om i teknisk Skole for at høre et Foredrag om Astronomi af Thorvald Røhl, med Forevisning af Lysbilleder og saa kom jeg først i Tanker om det da vi var komne i Seng. Peter vilde ogsaa gerne have været med. Der var Brev fra Marie og Christine i Gaar de har det godt men Marie klager over at Du slet ikke har skrevet til hende og Du har lovet hende et langt Brev. Fra Schou fik jeg et Brevkort om at Bogbinderen var ankommen og gerne vilde have nogen Bøger til Indbinding. Jeg sender ham et Par stykker i dag. Jeg saa 2 Viber i Gaar, det bliver nok helt Foraar til Du kommer. Du kan tro jeg glæder mig til det, men jeg synes ikke Du skulde holde op med at fede Dig til, Du kommer her over, min Dygtighed som Fodermester viser sig ikke paa mig selv i Gaar vejede jeg kun 156 Pund, saa jeg har vist tabt et Pund siden forrige Søndag. Jeg maa indrømme at Din sidste beskrivelse af Hr. Woldemar

ikke ser tiltalende ud, men Du maa ikke bebrejde mig at jeg ikke kunde opdage alle de daarlige Sider hos ham i dit første Brev, hvor der ikke stod et Ord om dem og der er ikke Spor af Nødvendighed i at et Menneske der ikke taler over sig ved Bordet, skal sidde og mule i et Kabinet hele Aftenen. Rent bortset herfra kan han jo for Resten godt være paa det rene med at man i Almindelig spiser bedre i et privat Hus end paa en Restau
[Resten af brevet mangler i kopien]

OMTALTE VÆRKER

Johannes Larsen: Christian Andersen lader patroner. 1898. Olie på lærred. 73 x 73 cm. Statens Museum for Kunst

Johannes Larsen: Christian Andersen lader patroner. 1898. Olie på lærred. 73 x 73 cm. Statens Museum for Kunst

til Middag. Været er knap saa
kønt som det var i Morgen. da
var det hell klart, og da jeg
kom ned paa Bagvejen sad
de nogle Steene og fløstede
af fuld Blod oppe i de store
Popler. Da jeg fulgte Agrovien
var jeg inde hos Hr. Støberen
for sige at jeg ikke kom, det
nanside vidnede da han
ikke havde Tid at ridde, men
i Eftermiddag kom vi igen, jeg
fik malet lidt paa Steendiken
i Gaar Formiddag og det gaar
i det hele paa Fremad med
Billedet. Hvad Peter synes
om det kan jeg ikke fortælle
Dig, da han ikke har set det,
han saa det heller ikke at
se, saa længe der er noget
paa det jeg kan gøre ved

Eftertænke 14 Februar 1898.

Min egen Kærede!

Tusind Tak for Dit Blyantbrev
som jeg fik til Morgen, Du kan
tro jeg blev glad ved at læse at
Du nu er reise igen, jeg syntes
det var saadan et fint Brev,
jeg fik i Gaar og jeg gik og var i
daarlige Humør hele Dagen, da
for skrev jeg ikke til Dig, det var
dog ikke alene paa Grund af det
Brev, men jeg havde sovet daar-
ligt om Natten og sørgede mig
over den tekniske Skole om Aften-
nen. Kragh, det er Inoppektiver, var
for Resten dumme og spøgelse
jeg ikke vilde blive ved at være
Lærer, naar Klassen blev delt, saa
at jeg kun blev Lærer i Skulptur,

ning, Tegneinpektoren havde
sagt at det ikke kunde være
allfor meget for en Lever, og at
de ikke skulde troede dem om at
Skolen kom; Geld dit blev nok
betalt. Jeg lovede dog ingen
Ting men jeg har tænkt mig at
hvis jeg bliver i Byen til den
Tid vil jeg stille den Betingelse
at jeg enten vil have mere for
Timmene eller ogsaa fritages for
at undervise Damer. Jeg var
saa nede hos v. Rosen og spiste
til Aften med ham: Lørdage
for jeg gid paa Skolen. Det
han vilde tale med mig om
var at en Fru Groen i Kjøbenhavn
havde bedt ham spørge
mig om han maatte laane
en Tegletegning af mig til at
sy eller brode noget efter.

Han havde saa skrevet til hende
de om at sende noget hende
de lavet, for at jeg kunde se hvad
de kunde. Han havde saa
sendt en lille Rat, som saa
meget lignede den, men
jeg kunde ikke rigtig forestille
mig hvad hun kan de op.
Der maaske vendskede hvis det
er noget Vovsel jeg skriver, for Peder
Moses, Klaks og Agnarson taler
i Munden paa hinanden.
Agnarson bad mig om at hils
Dig. Han skal gaa til Ullerbo
nu og jeg vil følge ham lidt
paa Vej i det deslige Tegn
Jeg er nu kommen hjem fra
have fulgt Agnarson paa
Vej, jeg fulgte ham til Roskilde
Ridse, og jeg kan vist naa at
skrive lidt inden vi skal spise

at fæde Dig til. Du kommer her
over, min Dygtighed som Følelse,
ter viser sig ikke paa mig selv i
Gaar rejste jeg kun 156 R. saa
jeg har vist tabt et R. siden
forrige Torsdag. Jeg maatte indbringe
me at Din sidste Beskrivelse af
Hr. Woldemar ikke er tiltalende
ved at have faaet den Kommi-
ssion, men Du maade ikke bebrø-
de mig at jeg ikke kunde gæde,
de skulde ansees. Da han
alle de daarlige Lides hos ham
i dit første Brev, hvor der ikke
stod et Ord om dem og det
ikke Spor af Nødvendighed
i atstranden, der skal have
været et Menneske der ikke
talte over en del Gæder i
de sidste Dage der sig
ved Bordet, skal ridde og
mæde. Paa Aften traf det sig
at i et Kabinet hele Aftenen
Rente bortset herfra kan han
i vores Mæde, og han kom
traadte for Rente godt vare
paa da jeg fløjtede ham af
og gik det rone med at man vil
saa frem til dem i en
mindelig ejvise bedre i et
vi for at belovne ham, skød
var des end paa en Rente,
jeg paa den ene og anskød
og jeg haaber at det vaser no-
get endnu inden jeg naar saa
vidt. I Gaar Eftermiddag var
Rosen og jeg at laane et Par
Teg, ninge til den daam det er en
Norte til Trydelsberg, forlalte
han, han var ikke meget glad
ved at have faaet den Kommi-
ssion og han vilde forlange at
de skulde ansees. Da han
alle de daarlige Lides hos ham
i dit første Brev, hvor der ikke
stod et Ord om dem og det
ikke Spor af Nødvendighed
i atstranden, der skal have
været et Menneske der ikke
talte over en del Gæder i
de sidste Dage der sig
ved Bordet, skal ridde og
mæde. Paa Aften traf det sig
at i et Kabinet hele Aftenen
Rente bortset herfra kan han
i vores Mæde, og han kom
traadte for Rente godt vare
paa da jeg fløjtede ham af
og gik det rone med at man vil
saa frem til dem i en
mindelig ejvise bedre i et
vi for at belovne ham, skød
var des end paa en Rente,
jeg paa den ene og anskød

den haardt Pædagogisk og saa Børgerske enderne i Aftes, jeg vilde
men trof ikke, jeg fortviledt stak nemlig gerne have været om i
at jeg havde skudt paa den: Teknisk Skole for at blive et For
og resten det lignede noget drag om Astronomi af Thorvald
i Retning af Nord og vi gik Kehl, med Forveining af Aegsbilledet
saa efter den og Tjulle fandt og saa kom jeg først i Tanker om
den meget rigtigt det hvor det du vi vare komne i Seng.
jeg antog den maatte vare Peter vilde ogsaa gerne have re
falden, og stod for den, jeg ret med. Det var Brev fra Mari
tog den saa og slog den i Lyd. og Christine: Gaar de har det godt
men jeg er glad mig over naar Mari klager over at Du
det hele Tiden og gør det endnu, lidt ikke har skrevet til hende
langere side: Macken trof og Du har lovet hende et Brev
vi Tades, som spurgte om det Brev: Fra Schou fik jeg et Brev
var en Krage vi havde skudt kort om at Bogbinderen var
Aftes og jeg sagde ja og saa anerkennen og gerne vilde ha
Spørgsmaal om vi fik den, og nogen Bøger til 2 indbrændte
og. De Logne er gode mig Jeg serdes ham et Par Stykker
endnu mere trods jeg ved i Dag. Jeg saa 2 Viber i Gaar, det
at jeg spævede ham for en bliver nok helt Foraar til Du
Børgerske ved ikke at fortælle kommer, De kann tro jeg gaa
ham Sandheden og det og, det mig til det, men jeg synes
er mig endnu. Jeg havde en ikke Du skulde holde op med